

Az Ezer Lámpás Éjszakái I. rész

Délután járt még csupán az idő, az eget elborító fellegektől mégis úgy tűnt, mintha már esteledne, valahol a messzeségből mennydörgés mély hangja visszhangzott, s pillanatokra rá megnyíltak az ég csatornái, s könnyed tavaszi záport hullajtottak a tájra. A szigetet körbeölelő folyó lassacskán dagadni kezdett, s a gázlókat elfedte a rajtuk átzúduló víztömeg, elvágva az átjárót a sziget s a szárazföld között.

Az eső csendes morajlását, a frissen felázott földben toppanó lucskos léptek hangja törte meg, amint egy lovas igyekezett a sziget középpontjában álló öreg kastély irányába, még idegében kelt át a gázlón, mögötte már csupán a sebesen száguldó, habzó folyó maradt. Könnyed délutáni kiránduláshoz készült, így nem volt nála mi megvédje a záportól, s most a leány ruháit áztatták az esőcseppek, s hosszú vörös haja vaskos tincsekbe tapadt össze, fejét előrehajtotta az arcába hulló esőcseppek előtt. Már közel járt, látta az ablakokból kiszűrődő fényt, melyek menedékkal és a kandallóból áradó meleggel kecsegtetnek a zord idő ellen. Rámarkolt hát a kantárra, s gyorsabb tempóra ösztökélte lovát.

- Gyerünk Délceg, szaporán!

Már szinte a kastélyt övező sövénykerítés kapujában járt, mikor lova hirtelen megálljt parancsolt, s keményen lefékezett, dobbanó patája sarat szórt fel. Veronicának erősen meg kellett kapaszkodnia, ahogy a lendület tovább vitte, s vésszesen előredőlt ültében, hogy ki ne csússzon a nyeregből.

- Megbolondultál? Na nem, még egyszer le nem teszel, az öregapád... - háborgott a lovának

A ló idegesen toppantott egyet, majd nyerített, s patájával a földet kaparta, így jelezve lovasának: valaki van a közelben. A lány hamar fel is emelte tekintetét, majd lassan, alaposan végigjártatta azt a környezetén.

Szembe vele az öreg kastély magasodott a magas sövény mögött, a vaskapu helyéről kiszakadva az út mellett pihent, jobbra tőle széles mező terült el, mely egészen a folyó partjáig nyúlt el, mögötte csupán az út kanyargott vissza egész a gázlóig, mely az esőtől sáros és pocsolyák tarkítják. Aztán balra fordult a közeli erdő irányába, a fákat sűrű bokrok övezik, akár egy áthatolhatatlan fal, melyen csak helyenként nyílik rés az ösvények kezdetén.

És az egyik ösvényen valaki közeledett, a lombok vetette árnyékban, szinte alig lehetett látni az alakot, de azt meg lehetett állapítani, hogy nagy volt. Nagyon nagy. És izmos is. Lusta, lassú léptekkel közeledett, mint akit teljesen hidegen hagy, hogy elázik ebben a kellemetlen, hideg esőben. Veronica feszülten figyelt, és ujjai egyre jobban rámarkoltak a kantár szájára. Végül kilépett az árnyékból, s abban a csekély fényben, mi a sűrű felhőkön átjut, s rá vetül, végre világossá vált miféle is az idegen.

A művet a **Kastély a Ködben oldalon** lejátszott event alapján **Rorschach** vetette papírra.

Köszönjük a munkáját!

Az Ezer Lámpás Éjszakái I. rész

Két métert is meghaladó magasságával, kész hegyomlásnak tűnik leány szemében, amihez erőteljes alkat párosul, és bunda... Egy leonin, oroszánember nézett farkasszemet vele, aranybarna bundája fényét veszítve tapadt a bőréhez, csupán egy bőrszalagokból álló csataszoknya fedte a bundáját, vállán átvetve egy széles bőrszík feszült, ami méretes pengét tartott a hátán lógva. Egyetlen reakciója a lányt észrevéve, egy unott ásítás volt, megmutatva ezzel ragadozóhoz méltó, nagy és hegyes fogsorát.

2

A hátnak több se kellett s a ragadózó láttán, felágaskodva kezdett tiltakozni, s már fordult is volna az ellenkező irányba, hogy lovasával, vagy a nélkül vágta el, minél messzebb innen. Veronicának már csak egy kétségbeesett kiáltásra jutott ideje, ahogy kapaszkodó után kutatva tapogatózott a leesés és a valószínűleg fájdalmas földetérés ellen, aminek nyomát még egy szorgalmas szolgál sem mos ki a nadrágjából, nemhogy ő maga, miközben Délceget próbálta visszatartani.

A leonin rezenéstelen pofával nézte végig a jelenetet, farkával lustán oldalra csapott, majd jobb mancsát felemelte a páros felé. Szemét behunyta, majd mintha mély hangján mormogott volna valamit, ám ezt Veronica épp csak alig halotta, majd kissé elforgatta a mancsát és ismét leeresztette a karját.

A rémült hátnak pedig szép lassan megnyugodni látszott, Veronica a leoninra kapta ijedt tekintetét, haja most már nem csak vizes volt, de össze is kócolódott az irányításért való küzdelemben. Elég okos volt hozzá, hogy megtalálja az összefüggést, varázslat van a dologban, különben Délceg sose higgadt volna le.

- Köszönöm... - szólt felé a lány udvarias hangon, bár kissé zavart volt a tekintete

- Nincs mit. - szólalt meg a másik, mély zengő hangon, miközben lustán szemügyre vette a leányt, majd elfordult és egyik lábát a másik után téve lassan elindult, tovább folytatva útját, amit megzavart egy csitri meg az ijedős hátasa. Pár lépés után, azonban, mégis megállt, s visszafordult felé - Óvatosan a gyerekekkel ma este, emberleány.

- A gyerekekkel...? - kérdezett vissza csodálkozva Veronika, bár láthatóan nem nézte prédának a nagymacska, mégis bizalmatlanul szegezte rá a tekintetét, akinek szavai csak további értetlenséget szültek benne.

- Azokkal. Ma este kezdődik a Holdcsend. A gyerekek itt járnak majd... és az ő ártatlanságuk már oda. Ne kövesd a fényeket... és ne kövesd a mézesmázos csábítást, csak ha kész vagy megharcolni az ártatlan lelkekért!

- És... mi az a holdcsend? - kérdezte teljes értetlenséggel a leány, de választ már nem kapott, a leonin ismét hátat fordított neki, majd ugyanazzal a lassú cammogással, mint amivel felbukkant

A művet a **Kastély a Ködben oldalon** lejátszott event alapján **Rorschach** vetette papírra.

Köszönjük a munkáját!

Az Ezer Lámpás Éjszakái I. rész

szép lassan továbbállt, őt láthatóan nem zavarta, hogy vizes lett a bundája, ellenben Veronica már nagyon kényelmetlenül érezte magát az átnedvesedett ruháiban, amik ráadásul még hidegek is voltak, és szörnyen rátapadtak a bőrére! Megragadta hát a kantárt.

- Gyerünk Délceg, előre! - adta ki a parancsot, s indult el a háta a kastély felé, miközben az ő gondolatai valahogy még mindig a leonin szavai körül forogtak.

-Holdcsend...

3

Folytatás nemsokára...